

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Mariana Kokeše ve věci

žalobců: a) T. K.
b) A. K.
oba zastoupeni advokátem JUDr. Petrem Kubíčkem
Matoušova 12, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **policejní prezident**
Strojnická 935/27, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2021, č. j. PPR-24612-11/ČJ-2021-990131

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2021, č. j. PPR-24612-11/ČJ-2021-990131, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům jako náhradu nákladů řízení částku 18 729 Kč k rukám jejich zástupce JUDr. Petra Kubíčka, advokáta do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Skutkové okolnosti a obsah napadených rozhodnutí

1. Žalobci podali u Krajského ředitelství policie Zlínského kraje („krajské ředitelství“) žádost o zaplacení neuhrazené části služebního příjmu, který jim byl od roku 2018 neoprávněně krácen nařizováním přestávek ve službě. Svůj nárok oba žalobci opřeli o to, že jim z jejich

pracovní doby služební orgán nezákonně odečítal přestávky na jídlo a odpočinek, ačkoliv ve skutečnosti k přerušení služby a čerpání přestávky nedocházelo.

2. Rozhodnutím ze dne 16. 6. 2021, č. j. KRPZ-2283-31/ČJ-2021-1508UO, ředitel krajského ředitelství přiznal žalobci a) nárok na služební příjem ve výši 7 125 Kč za dobu služby přesčas, ve které nemohl vyčerpat přestávky na jídlo a odpočinek v období od 6. 1. 2018 do 6. 1. 2021 v celkovém rozsahu 25,75 hodin. Ve zbytku jeho žádost zamítl. Žalobci b) ředitel přiznal nárok na služební příjem ve výši 4 587 Kč za dobu služby přesčas, ve které nemohl vyčerpat přestávky na jídlo a odpočinek v období od 13. 1. 2018 do 31. 1. 2020 v celkovém rozsahu 16,5 hodin. Ve zbytku i jeho žádost zamítl.
3. Odvolání žalobců proti rozhodnutí ředitele žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 10. 9. 2021, č. j. PPR-24612-11/ČJ-2021-990131 („rozhodnutí žalovaného“).
4. Oba žalobci vykonávali službu na oddělení kriminalistické techniky v nepřetržitém režimu služby. Z popisu jejich služebního místa plyne, že vykonávali kriminalisticko-technické činnosti, prováděli úkony k vyhledání, ohledání, zajištění a dokumentaci místa činu, předmětů, nebo stop a odpovídali za technickou stránku provedených úkonů.
5. Služba žalobců byla plánována a vykonávána zpravidla ve dvanáctihodinových směnách se dvěma přestávkami na jídlo a odpočinek. První z nich trvala 30 minut a druhá 15 minut. Přestávky na jídlo a odpočinek se nezapočítávaly do doby služby. S plány služeb a plánovanými přestávkami na jídlo a odpočinek byli žalobci seznamováni v modulu podpisová kniha informačního systému ETR.
6. Ze správního spisu a napadených rozhodnutí je zřejmé, že ředitel krajského ředitelství provedl analýzu záznamů z informačních systémů Policie České republiky (JITKA). Tento systém eviduje veškeré požadavky a příkazy operátorů. Tedy i ty, při kterých žalobci museli místo čerpání přestávky vykonávat službu. Buď proto, že dokončovali služební úkol započatý před zahájením přestávky, nebo proto, že je povolali k výkonu služby v průběhu čerpání přestávky či těsně před jejím započítím.
7. Správní orgány zjistily, že žalobce a) v roce 2018 vykonal 147 služeb, z toho 94 bylo bez výjezdu a 53 s výjezdem. Ve 20 službách došlo k nevyčerpání alespoň jedné přestávky. Z celkového počtu naplánovaných přestávek (280) činí poměr narušených přestávek 7,45 %. V roce 2019 vykonal žalobce a) 139 služeb, z toho 80 bez výjezdu a 59 s výjezdem. V 18 službách nevyčerpal přestávku. Z celkového počtu naplánovaných přestávek (277) činí poměr narušených přestávek 6,49 %. V roce 2020 žalobce vykonal 137 služeb, z toho 60 bez výjezdu a 77 s výjezdem. K nevyčerpání přestávky došlo ve 29 případech. Z celkového počtu naplánovaných přestávek (273) činí poměr narušených přestávek 10,62 %.
8. Žalobce b) v roce 2018 vykonal 147 služeb. Celkem 100 z nich bylo bez výjezdu a 47 s výjezdem. Nevyčerpal 20 přestávek. Z celkového počtu přestávek (287) byl poměr narušených přestávek 6,97 %. V roce 2019 šlo o 140 služeb, z toho 88 bez výjezdu a 52 s výjezdem. Nevyčerpaných přestávek bylo 20. Z celkového počtu (277) to bylo 7,22 %. V roce 2020 žalobce b) sloužil jenom do konce ledna. Za tuto dobu vykonal čtyři služby, z nichž dvě byly výjezdové. Přestávku nečerpal v jednom případě.
9. K narušení započaté přestávky z důvodu kontaktování operátorem integrovaného operačního systému („IOS“) došlo u žalobce a) během tří let v 8 případech (0,96 %) a v případě žalobce b) během dvou let v 5 případech (0,88 %). V ostatních případech žalobci

nemohli započít čerpání přestávky z důvodu dokončování služebního úkolu. Za to jim ředitel krajského ředitelství přiznal služební příjem za výkon služby přesčas.

10. V řízení proběhly výslechy dvou svědků - ppor. R. A., DiS., vedoucího oddělení kriminalistické techniky Územního odboru Kroměříž a Plk. Mgr. M. K., vedoucího odboru operačního Krajského ředitelství policie Zlínského kraje.
11. Svědek A. ve výpovědi k dotazu ohledně možnosti posunutí doby čerpání přestávky oproti původně plánovanému termínu uvedl, že systém byl zkrátka nastavený tak, že se služby plánovaly s přestávkami. Nemohl s tím nic dělat. Než se rozpoutala tato kauza, přestávky se neřešily. Neví o tom, že by docházelo k posunu nebo nečerpání přestávek. Postup pro případ nevyčerpání přestávky nikdo nestanovil. Podřízení nevěděli, že jej mají upozornit na nevyčerpanou přestávku. Evidenci nevyčerpaných přestávek nevedl.
12. Na dotaz ohledně způsobu čerpání přestávek uvedl: „Přestávky jsme neřešili, když bylo volno, tak se člověk najedl a vyčerpal odpočinek“. Potvrdil, že mohla nastat situace, že činnost kriminálního technika (např. ohledání místa činu) přesáhla do doby přestávky. Mohlo se také stát, že při výkonu služby technika kontaktoval operační důstojník v průběhu čerpání přestávky. Tyto situace však nijak neřešili.
13. Na dotaz, zda svědka nebo žalobce něco omezovalo nebo ovlivňovalo při čerpání plánované přestávky ve vztahu k výjezdu, případně dojezdu na místo činu operačním důstojníkem, svědek odpověděl: „Obecně platí, že do deseti minut kriminalistický technik vyjíždí na oznámení. Někdy se stává, že nás operační vysílá ihned z důvodu, že už nějakou dobu je na místě třeba hlídka obvodního oddělení, že mám jet hned. Jak často se tak děje, nedokážu odpovědět.“ Uvedl, že kriminalistický technik na místo činu vstupuje zpravidla první, aby nedošlo ke zničení kriminalistických stop. Při ohledání je nikdo nemůže zastoupit. Zajištění místa činu může provést např. hlídka obvodního oddělení. Na událost FHQ (First Hour Quintet - událost primárního významu), signál apod. kriminalistický technik nevyrážel.
14. Svědek K. odpovídal na to, jakým způsobem z pohledu řízení sil a prostředků postupuje operační důstojník v případě, že např. v rámci územního odboru Kroměříž ve stejný čas napadnou dva závažné případy s nutností výjezdu kriminalistického technika, a zda se nějakým způsobem řeší zastupitelnost. Standardně to podle něj probíhá tak, že v případě příslušnosti výjezdové skupiny operátor IOS kontaktuje dosahového důstojníka daného územního odboru a dosah *de facto* rozhoduje o výjezdu. Pokud je nutnost výjezdu na dvě závažné věci, rozhoduje o postavení druhého výjezdu odpovědný důstojník okresu, který podle situace na pracovišti rozhodne, kdo výjezd posílí. U akcí s příznakem FHQ lze prolomit místní příslušnost, ovšem vždy se souhlasem příslušného odpovědného důstojníka daného územního odboru. Kriminalistický technik v určitých případech může vyjíždět i na místa událostí FHQ, signál PCO (pultu centralizované ochrany) apod. Ale počítá se s nimi jako s hlídkami druhého sledu. Nepamatuje si však, že by kriminalistický technik vyjížděl na signál PCO.
15. Na dotaz, zda kriminalistický technik provádí prvotní a neodkladné úkony, odpověděl kladně. K tomu, zda někdy musel řešit přestávky techniků, uvedl, že pracovníci IOS nemají obvykle plán služeb policistů. „Policisty vysíláme podle tohoto, jak jsou zařazeni v plánu dosahu a výjezdů. Pokud kriminalistický technik upozorní, že čerpá přestávku, vždy se dohodne operační s technikem o tom, zda dokončí, nebo nedokončí přestávku. Pokud se jedná o přímý příkaz odpovědného důstojníka k okamžitému výjezdu, tuto informaci operační předává kriminalistickému technikovi.“ Nemá ale informace o tom, jak často

odpovědný důstojník neprodleně vyšle kriminálního technika k výjezdu. Ohledně postupu pro případ, že kriminalistický technik upozorní operačního důstojníka, že čerpá přestávku, svědek konstatoval: „Speciálně ke kriminalistickým technikům ne, obecně operační nechá policisty dokončit přestávku, ovšem s ohledem na závažnost oznámení, které nesnese odkladu, bývá hlídce ukončena přestávka a odpočinek, s pokynem k okamžitému výjezdu.“ Svědek rovněž uvedl, že dojezdové časy se u kriminalistických techniků nesledují.

16. Ředitel i žalovaný opřeli své závěry, že se v případě kriminalistických techniků nejedná o nepřerušitelný výkon služby, zejména o dvě skutečnosti: (i) výjezd kriminalistického technika není neodkladný a v případě čerpání přestávky jej až na výjimečné situace lze posunout a umožnit tak technikovi přestávku dočerpát. O výjimečnosti těchto situací svědčí i nízký podíl nedočerpaných přestávek, který se u obou žalobců pohybuje pod 1 %; (ii) kriminalistický technik oddělení kriminalistické techniky územního odboru Kroměříž je zastupitelný kriminalistickým technikem jiného územního odboru Krajského ředitelství policie Zlínského kraje. Jednotlivým technikům se totiž přestávky plánovaly v jinou dobu.
17. Charakter služby žalobců tedy podle správních orgánů umožňuje plánování a čerpání přestávky. Žalovaný ve svém rozhodnutí odlišil charakter služby kriminalistických techniků od charakteru služby příslušníků dopravních inspektorátů nebo prvosledové hlídky, které se týkala dřívější judikatura. V případě výjezdové služby dopravního inspektorátu, která celkově šetří dopravní nehodu, výkon souvisejících činností nesnese odkladu. Pokud se nezajistí zastupitelnost, příslušník dopravního inspektorátu musí být připraven vždy neprodleně vyjet k nahlášené dopravní nehodě. Výkon této služby je proto nepřerušitelný. To platí i v případě příslušníků vykonávajících službu prvosledové hlídky. Ti mají povinnost bezprostředně reagovat na vyslání na místo určení a okamžitě na toto místo vyjet. Jejich výjezd nesnese odkladu.

II. Žaloba

18. Žalobce a) úvodem upozornil, že žádal o doplatek služebního příjmu od 6. 1. 2018 a na příslušném oddělení pracoval až do 30. 6. 2021. Správní orgány však nesprávně posuzovaly jeho nárok pouze za období do 6. 1. 2021.
19. Žalobci vykonávali službu na oddělení kriminalistické techniky, územní odbor Kroměříž, v nepřetržitém režimu služby, zpravidla ve dvanáctihodinových směnách. Službu koná v rámci jednoho územního odboru vždy pouze jeden kriminalistický technik ve dne a jeden v noci. V této situaci je nemožné, aby mohl kriminalistický technik skutečně čerpat přestávku ve službě. Kdyby přestávku čerpal, nebyl by po dobu jeho přestávky zajištěn výkon služby kriminalistického technika nikým jiným. K případu přitom kriminalistický technik vyjíždí buď okamžitě, nebo během několika minut po zavolání.
20. Z výsledku svědka K., vedoucího operačního odboru krajského ředitelství vyplynulo, že pracovníci IOS nemají k dispozici plány služeb policistů. Svědek se nezmínil o možnosti, že by na místo činu mohl operační důstojník vyslat kriminalistického technika z jiného územního odboru. Pokud operátora IOS kriminalistický technik upozorní, že čerpá přestávku, dohodnou se, zda ji dokončí nebo nedokončí. Pokud se jedná o přímý příkaz odpovědného důstojníka k okamžitému výjezdu, pak tuto informaci operační důstojník kriminalistickému technikovi předá. Uvedl, že místní příslušnost lze prolomit u akcí s příznakem FHQ, kterých bylo asi 5 %. Podle svědka ppor. A., který je přímým nadřízeným žalobců, ale do těchto akcí kriminalistický technik nevyrážel nikdy. Zároveň uvedl, že přestávky neřešil. Stanovený postup při nevyčerpání přestávky nebyl. Pokud bylo

volno, tak se člověk najedl a vyčerpal odpočinek. Výpověď tohoto svědka žalovaný značně relativizuje, přestože byl s žalobci v těsném kontaktu a měl nejlepší přehled o tom, jak to na oddělení fungovalo.

21. Žalovaný s odkazem na dva výjezdy, při kterých se liší časy, kdy byl kriminalistický technik v systému zařazen do akce, a kdy dorazil na místo činu, dovozuje, že kriminalistický technik na místo vyjíždí s velkým odkladem a nikoli okamžitě či do 10 minut. Skutečnost je ale jiná. Zařazení kriminalistického technika do plánu akce časově neodpovídá době, kdy mu operační důstojník IOS skutečně volá. Kriminalistický technik na počátku akce vůbec neví, že je někde v okrese úmrtí, je závislý na zavolání operačního. Příležitostně mohlo dojít k tomu, že operační důstojník zkoordinoval kriminalistickému technikovi čas příjezdu na později, především pokud věděl, že koroner dorazí až za dlouhou dobu. Ve většině případů od zavolání operačního důstojníka vyjížděli okamžitě či nejpozději do 10 minut. Kriminalistický technik vstupuje na místo činu jako první s výjimkou případů, ve kterých prostor prohledává hlídka obvodního oddělení.
22. Po podání žádosti žalobců krajské ředitelství dne 8. 2. 2021 vydalo *Pokyn vedoucího k čerpání přestávky na jídlo a odpočinek*. Pokyn uvádí postup mimo jiné pro případ, že se policista vyše k plnění služebních úkonů v době přestávky. Taková narušená přestávka se má brát jako nevyčerpaná a má se nahradit jako práce přesčas. S možností, že dojde k plnění služebních úkolů v době nařízené přestávky, tedy pokyn přímo počítá. Uvedený pokyn neoprávněně nařizované přestávky zhojit nemůže. Navíc je dokladem o naprostém nepochopení institutu přestávky ze strany krajského ředitelství.
23. Žalovaný uvádí, že žalobci a) bylo za tři roky pouze v 8 případech ukončeno čerpání přestávky a byl vyslán na místo činu. V případě žalobce b) bylo za dva roky pouze v 5 případech ukončeno čerpání přestávky a byl vyslán na místo činu. Není však jasné, proč ani v jednom z těchto případů nebyl na místo činu vyslán kriminalistický technik z jiného územního odboru, pokud podle tvrzení žalovaného byla po dobu čerpání přestávky žalobců zajištěna zastupitelnost žalobců kriminalistickými technikami z jiných územních odborů, kteří v tu dobu přestávku nečerpali.
24. Systém zastupování nefungoval ani v případech, že se plnění služebních úkolů protáhlo a zasáhlo do přestávky. Přestávek nevyčerpaných z těchto důvodů bylo podle žalovaného u žalobce a) průměrně 8,07 % za kalendářní rok a u žalobce b) průměrně 7,19 % za kalendářní rok. Nešlo tedy o výjimečné situace. Je zřejmé, že systém zastupitelnosti neexistoval.
25. Na Krajském ředitelství police hlavního města Prahy, kde nyní působí žalobce a), se přestávka kriminalistickým technikům nenařizuje. Policisté čerpají přiměřenou dobu na jídlo a oddech, která se jim plně vyplácí. Stejná situace je na Krajském ředitelství policie Moravskoslezského či Olomouckého kraje. Žalovaný neuvedl jediný důvod, proč by kriminalističtí technici sloužící v územním odboru Kroměříž a spadající pod Krajské ředitelství policie Zlínského kraje podléhali jinému režimu než jejich kolegové sloužící u jiných krajských ředitelství.

III. Vyjádření žalovaného

26. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval stěžejní důvody svého rozhodnutí. Zdůraznil zejména, že výjezd kriminalistického technika snese odkladu. Na místě činu nikdy není jako první. Prvotní a neodkladné úkony zajišťuje zpravidla příslušník hlídky obvodního oddělení. Kriminalistický technik až poté činí úkony spojené se samotným

ohledáním místa činu. Součinnost technika se navíc nevyžaduje vždy, ale pouze podle potřeby. Jen výjimečně může nastat situace, že výjezd kriminalistického technika nebude možné odložit. I svědek K. potvrdil, že pokud kriminalistický technik upozorní, že čerpá přestávku, vždy se s operačním technikem dohodne, zda ji dokončí nebo ne. Obecně operační technik nechá policistu přestávku dokončit. Oprávněnost tohoto postupu potvrzuje také judikatura (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, č. j. 8 As 259/2018-43).

27. Výpis z informačního systému IOS ukázal, že kriminalistickým technikům se čerpání přestávky ukončovalo pouze výjimečně. Jednalo se o 0,96 % případů [v osmi případech za tři roky u žalobce a)], resp. o 0,88 % [pět případů za dva roky u žalobce b)]. Nemožnost čerpat přestávku z důvodu dokončování služebního úkolu se týkala 8,07 % případů [67 nevyčerpaných přestávek z 830 za tři roky u žalobce a)], resp. 7,19 % [41 nevyčerpaných přestávek z 570 za dva roky u žalobce b)]. Ve více než 92 % případů tedy přestávky čerpali. V případě výjezdu kriminalistického technika se navíc nesleduje dojezdový čas. Výjezdy žalobců tedy nebyly neodkladné do té míry, aby vedly k přerušení přestávky. V mimořádných případech, ve kterých došlo k ukončení čerpání přestávky, byl žalobcům přiznán nárok na služební příjem za dobu služby přesčas.
28. V případech, ve kterých je nutné na místo činu vyjet bezodkladně, má operátor IOS právo určit, aby místo kriminalistického technika oddělení kriminalistické techniky, územního odboru Kroměříž vyjel na místo činu v teritoriu územního odboru Kroměříž kriminalistický technik jiného územního odboru krajského ředitelství. Kriminalistickým technikům se v rámci tohoto krajského ředitelství přestávky plánovaly v jinou dobu. Je tak zřejmé, že charakter služby žalobců umožňuje plánování a čerpání přestávky. Vyslání kriminalistického technika jiného územního odboru je však na místě až v případě, že je potřeba vyslat kriminalistického technika na místo činu bezodkladně, což bylo výjimečné.
29. Žalovaný nesouhlasí, že by nesprávně hodnotil důkazy. O možnosti, že by na místo činu mohl operační důstojník vyslat kriminalistického technika z jiného územního odboru krajského ředitelství, se svědek K. přímo nezmiňuje. Zároveň ale potvrdil, že IOS řídí síly a prostředky kraje v souladu s vnitřními předpisy, které s vysláním kriminalistického technika z jiného územního odboru počítají. Nízkou vypovídací hodnotu výpovědi svědka A. žalovaný dovozuje z toho, že několikrát uvedl, že „přestávky neřešili“.
30. Se žalobci lze souhlasit, že podle výpovědi svědka K. někdy operátor IOS předává kriminalistickým technikům pokyn k okamžitému výjezdu. Žalobci však účelově oddělují určité tvrzení svědka, aniž by jej dali do kontextu s výpovědí svědka jako celku. Je z ní patrné, že se okamžitý výjezd policistům přikazuje pouze v případě oznámení, které nesnese odkladu. Tvrzení žalobců, že kriminalistický technik většinou vstupuje na místo činu jako první, je v rozporu se skutečnostmi plynoucími ze spisu a interních aktů řízení.
31. *Pokyn vedoucího k čerpání přestávek* je irrelevantní, protože jej vedoucí vydal až poté, co žalobci podali žádosti. Pracovní prostředí, charakter výkonu služby žalobců a jejich vytíženost umožňovaly čerpání přestávky. Žalobci nemuseli okamžitě, resp. do určité doby zasáhnout. V řízení ani nevyplynulo, že by museli být v době přestávky k dispozici.
32. Žalovaný odkazuje na judikaturu Ústavního soudu (nález ze dne 18. 10. 2021, sp. zn. II. ÚS 1854/20) a Soudního dvora (rozsudek ze dne 9. 3. 2021 ve věci C-344/19 *Radiotelevizija Slovenija*), ze které plyne, že určitá omezení mohou na příslušníka během přestávky dopadat (např. zvednutí tzv. dosahového telefonu, pokud si ho příslušník během přestávky ponechal

u sebe, a domluva s operačním důstojníkem). Je ale třeba zkoumat intenzitu takového omezení (např. zda v jeho důsledku musí příslušník ihned zasáhnout, což se v případě žalobců až na jednotky případů neprokázalo). V řízení se neprokázala jakákoli omezení, která by objektivně a významně ovlivnila možnost žalobců volně nakládat během přestávky s volným časem.

33. Nelze bez dalšího odkazovat na řešení přestávek v rámci jiných útvarů Policie ČR. Každý útvar má jiný systém zastupitelnosti. Je třeba přihlídnout k nápadu trestné činnosti, který se mezi jednotlivými krajskými ředitelstvími liší, a množství sloužících příslušníků nebo velikosti území.

IV. Posouzení věci krajským soudem

34. Žaloba je *důvodná*.

Obecná východiska

35. Podle § 60 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů („zákon o služebním poměru“) platí: „Příslušník má nárok na přestávku ve službě na jídlo a odpočinek, nejdéle po každých 5 hodinách nepřetržitého výkonu služby, jestliže služební funkcionář nerozhodne na žádost příslušníka jinak, a to při trvání směny a) do 9 hodin v rozsahu 30 minut, b) nad 9 hodin v takovém rozsahu, aby jedna přestávka činila 30 minut a ostatní přestávky činily nejméně 15 minut.“
36. Podle § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru „přestávka ve službě na jídlo a odpočinek se nezapočítává do doby služby“. Naproti tomu podle odstavce 3 téhož ustanovení „jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být příslušníkovi i bez přerušení výkonu služby zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek.“
37. Především je potřeba říct, že i pokud příslušník ozbrojeného sboru koná službu nepřetržitého charakteru (např. hlídkovou službu), neznamená to ještě samo o sobě, že ji nelze přerušit. Nepřetržitá služba, kterou z nejrůznějších důvodů přerušit nelze (např. operační důstojník, který musí být neustále připraven přijímat oznámení od občanů, a zároveň nemá zajištěno střídání) se musí podřadit pod režim § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru. Takový příslušník pracuje bez přestávky a služební orgán mu pouze zajistí přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek a proplatí mu celou délku služby.
38. Pokud je naopak možné službu přerušit, vykonává se v režimu § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru. Služební orgán zajistí organizačními, technickými a personálními opatřeními, aby příslušník mohl nejdéle po každých pěti hodinách služby čerpat přestávku na jídlo a odpočinek v zákonem stanovené délce. Dobu přestávek mu neproplácí. *Právě ono vytvoření podmínek ze strany služebního orgánu, tedy faktická (strukturální) možnost přestávku čerpat, je pro posouzení věci klíčová.* Nikoliv to, zda tak příslušník v jednotlivých případech skutečně činil, či nikoliv. Konkrétní případy přerušení či nevyčerpání přestávky mohou posloužit nanejvýš jako indicie svědčící o tom, že systém neměl dobré nastavení, nebo že přijatá opatření selhávala (srov. shrnující rozsudek ze dne 8. 11. 2022, č. j. 7 As 187/2022-26, v němž Nejvyšší správní soud posuzoval případ policisty sloužícího v IOS v Hradci Králové).
39. Nejvyšší správní soud dále vyložil, co se rozumí „přestávkou“. Vnímá ji jako „zákonem garantovanou (nárokovou) dobu, v rámci které policista nevykonává službu a tento časový úsek je určen výhradně k jeho odpočinku, a to způsobem, který daný policista zvolí“. S ohledem na specifika výkonu služby u Policie ČR však nelze tuto definici vnímat

absolutně. Policista totiž musí být i během přestávky připravený konat v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie (viz § 10 odst. 1 zákona o Policii České republiky), případně mu lze stanovit jinou formu „dosažitelnosti“ (srov. bod 23 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019, čj. 8 As 257/2018-44, který řešil výkon výjezdní hlídkové služby policistou dopravního inspektorátu v Jeseníku).

40. S ohledem na zakročovací povinnost (kterou mají v různých podobách i příslušníci jiných bezpečnostních sborů) nebrání podřazení pod § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru samo o sobě to, že příslušník má v době přestávky ve službě na jídlo a odpočinek na sobě výstroj a výzbroj, že ji z praktických důvodů bezpečnostních kontrol tráví přímo na pracovišti (např. ve věznici). Nebo že trvá jeho povinnost zasáhnout v případě zcela mimořádných situací (např. útěk vězně) a pro účel takové mimořádné situace má u sebe radiopřijímač. Za přestávku však nelze považovat „situaci, kdy sice příslušník může konzumovat jídlo, je však stále dosažitelný a připravený přerušit přestávku v případě potřeby, přičemž služba je zorganizována tak, že taková potřeba běžně nastává“ (srov. bod 26 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2020, č. j. 9 As 40/2020-78, který se týkal příslušníků Vězeňské služby ČR vykonávajících strážní službu ve věznici v Plzni).
41. Lze tedy shrnout, že přestávka splňuje zákonné nároky pouze tehdy, pokud během ní musí být příslušník bezpečnostního sboru připravený plnit jen mimořádné úkoly, které nastávají zcela výjimečně a naprosto nepředvídatelně a které by aktivovaly jeho zakročovací povinnost (u policie by typicky šlo o zásah proti aktivnímu střelci). Jestliže naopak musí příslušník počítat během údajné přestávky i s plněním běžných služebních úkolů, pak se o skutečné přerušování služby nejedná a režim § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru tu nelze uplatnit. Takové trávení doby určené k odpočinku by totiž daného příslušníka mohlo stavět do stavu trvalé ostražitosti, jenž není s přestávkou ve službě slučitelný (srov. bod 31 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2022, č. j. 9 As 89/2021-65, který věcně navazuje na výše citovaný rozsudek č. j. 9 As 40/2020-78, týkající se příslušníků Vězeňské služby ČR).
42. Z tohoto pohledu je pak nepodstatné, zda k přerušování přestávky kvůli plnění běžných služebních úkolů ve skutečnosti docházelo a zda se tak dělo často, nebo naopak zřídka. I na malém obvodním oddělení s nízkým nápadem činnosti se tak musí během přestávek nějakým způsobem zajistit zastupitelnost policistů konajících nepřetržitou službu, pokud se má jejich služba podřadit pod režim § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru. Nelze-li zastupitelnost organizačně zajistit, musí se policistovi proplácet celá doba služby (srov. argumentaci žalovaného v bodech 7-8 a odpověď Nejvyššího správního soudu na ni v bodech 23-24 výše citovaného rozsudku č. j. 8 As 257/2018-44).
43. Pro nynější věc je dále důležité, že se organizační, technická a personální opatření, která mají zajistit, že příslušníci ozbrojeného sboru budou moci trávit přestávku způsobem, který bude odpovídat výše vymezeným požadavkům, musí zavést jak formálně, tak fakticky. Systém zastupování tedy musí být předem popsán – srozumitelně, jasně a konkrétně. A musí být předvídatelný. Nelze jej v žádném případě nahradit tím, že se konkrétní případy přerušování naplánované přestávky vždy jen *ad hoc* proplatí jako služba přesčas (srov. body 24, 25 a 28 výše citovaného rozsudku čj. 8 As 257/2018-44). Na druhou stranu, samotné nastavení jasných a předvídatelných pravidel nestačí, jestliže kvůli pracovnímu prostředí nebo vytíženosti příslušníků vyplývající z personálního podstavu tento systém fakticky nefunguje a prokáže se, že v praxi nemohli příslušníci naplánované přestávky čerpat (srov.

bod 22 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2020, č. j. 8 As 160/2018-42, který se týkal policistů sloužících na integrovaném operačním středisku v Jihlavě).

44. Pokud jde o důkazní břemeno, to leží primárně na služebním orgánu. Jestliže příslušník bezpečnostního sboru (byť i vcelku obecně) tvrdí, že neměl možnost čerpat během služby přestávky, musí služební orgán v první řadě zjistit a prokázat, zda k tomu měl ze strany nadřízených potřebné podmínky. Teprve v případě, že se formální přijetí potřebných opatření prokáže, tedy důkazy svědčící o jejich existenci nevykazují rozpory a nevzbuzují důvodné pochybnosti, pak je na příslušníkovi, který proplacení přestávek požaduje, aby prokázal, že v praxi se tato opatření ve skutečnosti neuplatňovala nebo že kvůli objektivním překážkám nefungovala (srov. body 41-46 výše citovaného rozsudku č. j. 9 As 89/2021-65). Žádost příslušníka bezpečnostního sboru o proplacení přestávek nediskvalifikuje ani to, že se během své služby přestávek na jídlo a oddech sám aktivně nedomáhal a na nefunkčnost nastaveného systému neupozorňoval (srov. body 23-25 výše citovaného rozsudku č. j. 8 As 160/2018-42).
45. Výše shrnuté judikатурní závěry se týkaly přerušení již zahájené přestávky. V otázce možného posunu naplánované přestávky kvůli plnění služebních úkolů se názory Nejvyššího správního soudu prozatím neustálily. Nejvyšší správní soud sice v jednom z výše uvedených případů konstatoval, že přestávku lze přesunout pouze na žádost samotného příslušníka. Činil tak ale pouze nad rámec nutného odůvodnění daného případu (srov. bod 26 výše citovaného rozsudku č. j. 8 As 257/2018-44). Naproti tomu v jiných případech Nejvyšší správní soud připustil, že se přestávky mohou čerpat i v jiných časech, než které uvádí denní rozkazy (srov. bod 45 výše citovaného rozsudku č. j. 9 As 89/2021-65 a bod 53 výše citovaného rozsudku č. j. 7 As 187/2022-26). Tomuto druhému názorovému směru odpovídají i závěry odborné literatury, podle níž je žádost příslušníka nezbytnou podmínkou až v případě, že by se mu přestávka měla poskytnout po delší době služby, než stanoví zákon, tedy po více než pěti hodinách (srov. Chrobák, J. a kol. *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: Praktický komentář*. Wolters Kluwer [cit. 2023-5-4]. ASPI_ID KO361_2003CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X).

Použití obecných východisek v konkrétních okolnostech této věci

46. V této věci jde o to, zda žalobci mají nárok na doplacení služebního příjmu kvůli tomu, že v pozici kriminalistických techniků neměli možnost řádně čerpat přestávky na jídlo a odpočinek podle § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru. Tvrdí, že jejich služba byla nepřerušitelná a měla se tudíž vykonávat v režimu § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru, tj. pouze s poskytnutím přiměřené doby na jídlo a odpočinek, za kterou jim náleží příjem. Jejich argumentace stojí zejména na tom, že zde nefungoval systém zastupitelnosti, protože na oddělení kriminalistické techniky územního odboru Kroměříž pracovali pouze dva technici (žalobci), kteří se ve službě střídali.
47. Základní podmínkou pro vyloučení nároku na poskytnutí přestávky na jídlo představuje podle § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru skutečnost, že se jedná o službu, jejíž výkon nelze přerušit.
48. V posuzované věci je nesporné, že výkon služby kriminalistického technika, je službou, jež se musí vykonávat nepřetržitě. *Ovšem ze skutečnosti, že se jedná o nepřetržitou službu, bez dalšího neplyne, že by zároveň šlo o službu, jejíž výkon nelze přerušit.* Nepřerušitelnost výkonu služby tedy není totožným pojmem s nepřetržitým výkonem služby. Posouzení přerušitelnosti výkonu té které služby záleží především na obsahové náplni posuzované

služby. Pro službu, jejíž výkon objektivně nelze přerušit, je charakteristické, že služební orgán nemá z organizačního hlediska možnost příslušníka vykonávajícího službu vystřídat. Přerušitelnost výkonu služby se tak u jednotlivých organizačních jednotek bude odvíjet v závislosti na jejich personálním vybavení a zabezpečení organizace střídání příslušníků, kteří čerpají nařízenou přestávku na jídlo a odpočinek. Tutéž službu tak bude možné u jedné organizační jednotky hodnotit jako nepřerušitelnou a u jiné jako službu, jejíž výkon přerušit lze. Vždy tak bude záležet na konkrétních okolnostech posuzovaného případu. Obecný závěr platný pro jakoukoli organizační složku nebude možné přijmout.

49. O tom, zda lze výkon služby považovat za nepřerušitelný, tedy rozhoduje jednak samotný charakter služby a zároveň případná zastupitelnost, tj. možnost střídání příslušníků čerpajících nařízenou přestávku na jídlo a odpočinek. Soud se proto zaměřil na posouzení těchto podmínek. Podstatným faktorem, který podle názoru soudu musí ovlivnit závěr o možnosti výkonu služby přerušit, a zda tedy lze vůbec přestávky na jídlo příslušníku plánovat, je zjištění, zda běžně k zásahům do plánovaných přestávek příslušníků dochází, či zda je narušení plánované přestávky spíše výjimečnou záležitostí. Ve druhém případě by pak bylo možné přestávky běžně plánovat a výjimečně nastalou situaci jejího přerušení řešit až dodatečně v jednotlivých případech.
50. Výkon služby kriminalistického technika lze při posuzování pouhého obsahu (náplně) služby hodnotit jako službu, kterou lze bezpochyby přerušit, neboť nejde o službu, kde by jejím přerušeni bránilo provozní či technologické hledisko. Lze souhlasit s argumentací správních orgánů, že povaha práce kriminalistického technika nevyžaduje, aby v případě, že jej kontaktuje operační důstojník, musel bezodkladně vyjet a přerušit tak případně čerpanou přestávku. Žalovaný ve svém rozhodnutí s odkazem na rozbor vnitřních předpisů poukázal na to, že prvotní a neodkladné úkony na místě činu zajišťuje příslušník, který se na místo činu dostaví jako první. To nutně nemusí být kriminalistický technik. Ten na místo činu vyjíždí až v případě potřeby na vyžádání příslušníka odpovědného za ohledání místa činu. Výjezd kriminálního technika na místo činu proto snese odkladu.
51. To potvrdila i výpověď svědka K., který uvedl, že pokud kriminalistický technik upozorní, že čerpá přestávku, vždy se dohodne s operačním důstojníkem na tom, zda ji dokončí, nebo nedokončí. Obecně přitom platí, že operační důstojník nechá policistu přestávku dokončit. Výjimkou je pouze situace, pokud se jedná o přímý příkaz odpovědného důstojníka k okamžitému výjezdu. Svědek A. sice uvedl, že obecně kriminalistický technik vyjíždí do deseti minut od oznámení a někdy se stává, že jej operační důstojník vysílá hned. Nevyjádřil se však k tomu, jak se postupuje v případě, že operační důstojník zavolá kriminalistického technika zrovna v době, kdy čerpá přestávku. Z jeho výpovědi plyne, že se přestávky na kroměřížském oddělení obecně „moc neřešily“. Nevylučuje to však, že pokud by technik trval na dokončení přestávky a zároveň se nejednalo o výjimečnou situaci, ve které je nutný jeho neodkladný odjezd, mohl by svou přestávku dokončit.
52. O výjimečnosti situací, ve kterých docházelo k narušování přestávek výjezdem kriminálního technika, svědčí také statistické údaje, se kterými ve svých rozhodnutích pracují správní orgány. V případě žalobce a) šlo o osm narušených přestávek během tří let a v případě žalobce b) o pět narušených přestávek během dvou let. V průměru tedy takto dochází k narušení dvou až tří přestávek ročně. To lze skutečně považovat za situaci, která při výkonu služby nenastává zcela běžně či pravidelně.

53. Na druhou stranu musí soud přisvědčit žalobcům v tom, že do úvahy je třeba vzít také přestávky, k jejichž narušení došlo z toho důvodu, že činnost kriminálního technika (ohledání místa činu) přesáhla do doby přestávky. *K těmto situacím přitom docházelo s daleko větší frekvencí.* Ve dnech, ve kterých žalobci měli během služby výjezd, výkon jejich činnosti přesáhl do čerpání přestávky ve více než třetině případů [žalobce a) měl za rok 2018 celkem 53 výjezdů, z toho ve 20 případech nevyčerpal přestávku, v roce 2019 nevyčerpal 18 přestávek při 59 výjezdech a v roce 2020 nevyčerpal 29 přestávek při 77 výjezdech; žalobce b) v roce 2018 nevyčerpal 20 přestávek při 47 výjezdech a v roce 2019 šlo také o 20 nevyčerpaných přestávek při 52 výjezdech].
54. Je zřejmé, že právě ohledání místa činu a související činnosti, které kriminalistický technik vykonává během výjezdu, tvoří stěžejní náplň výkonu jeho služby. Tyto činnosti přitom nelze přerušit, což potvrdil i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě. Ze svědeckých výpovědí nevyplynulo, zda žalobci měli možnost posunout přestávku na pozdější dobu. Vzhledem k tomu, že žalobcům za dobu přestávek, které nevyčerпали, ředitel přiznal nárok na odměnu za práci přesčas, je ovšem zřejmé, že tyto přestávky nečerпали ani později.
55. I pokud by ale tuto možnost měli, podle § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru platí, že pokud nelze čerpat přestávku nejdéle po pěti hodinách služby, je její pozdější čerpání možné pouze na základě žádosti příslušníka. Pozdější čerpání přestávky tedy příslušníkovi nelze nařizovat. Je pouze na něm, zda o tuto možnost požádá nebo nikoli. Tato možnost by zároveň měla sloužit k případnému řešení mimořádných situací, při kterých výjimečně nelze přestávku vyčerpat v zákonem stanovené době. Nemělo by se tedy jednat o pravidelný postup, se kterým by příslušník počítal jako s běžnou praxí při výkonu služby. Pro posouzení této věci je tedy rozhodující, zda plnění služebních úkolů ve skutečnosti zasahovalo do čerpání přestávky nebo ne. A zda se tak případně dělo pouze výjimečně nebo pravidelně.
56. Žalovaný pracuje se statistickými údaji tak, že porovnává podíl narušených přestávek k počtu celkových přestávek, které žalobci měli vyčerpat v průběhu jednoho roku. Tímto postupem žalovaný dospívá k tomu, že podíl nevyčerpaných přestávek činí přibližně 7–8 %. Byť se toto číslo na první pohled může jevit jako relativně nízké, soud tuto četnost nepovažuje za mimořádnou. Jak již soud uvedl výše, narušení přestávky představuje problém, jestliže kriminalistický technik vyjíždí k ohledání místa činu a výkon jeho služebních povinností pak přesáhne do doby trvání přestávky. Přitom právě tato činnost představuje jádro činnosti kriminalistických techniků. A v těchto situacích docházelo k narušení přestávek ve více než třetině případů.
57. Je tedy zjevné, že k situaci, ve které žalobci nemohli čerpat jednu z přestávek, docházelo opakovaně a pravidelně. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 8 Ads 259/2018-43, „mimořádností by bylo třeba rozumět stav, který je zcela výjimečný a obvykle k němu vůbec nedochází.“ To však nebyl případ žalobců.
58. Z judikatury citované výše vyplývá, že právě *faktická možnost přestávku čerpat je pro posouzení věci klíčová*. Nikoliv to, zda tak příslušník v jednotlivých případech skutečně činil, či nikoliv. Jestliže musí příslušník počítat během údajné přestávky i s plněním běžných služebních úkolů, pak se o skutečné přerušování služby nejedná a režim § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru tu nelze uplatnit. K zásahům do naplánovaných přestávek v práci přitom podle soudu docházelo v natolik četných případech, že by výkon služby

žalobců nebylo možné považovat za nepřerušitelný, pouze pokud by existovalo a fungovalo organizační řešení umožňující jejich zastupitelnost ve službě.

59. Je nesporné, že v rámci územního odboru Kroměříž konal službu v jednu dobu vždy pouze jeden technik. Zastupitelnost v rámci daného územního odboru proto nebyla možná. Žalovaný i ředitel krajského ředitelství však tvrdí, že zastupitelnost fungovala v rámci oddělení kriminalistické techniky napříč celým krajským ředitelstvím.
60. Soud ale musel dát žalobcům za pravdu v tom, že podle doposud provedených důkazů zřejmě neexistoval přehledný a jasný způsob zastupování kriminálních techniků během přestávek. Opačný závěr o uspokojivé řešení zástupu, k němuž dospěl žalovaný, není podložený skutkovými zjištěními, jež by vyplývala ze spisu. Podle výše citované judikatury je to přitom služební orgán, na kom v první řadě leží důkazní břemeno, aby prokázal zavedená organizační a jiná opatření zajišťující sloužícím policistům řádné čerpání přestávek.
61. V prvé řadě je zřejmé, že na kroměřížském územním odboru ani v rámci Krajského ředitelství Zlínského kraje neexistoval žádný písemný vnitřní předpis či pokyn, který by vzájemné zastupování policistů během přestávek jednoznačně upravoval. Takový pokyn příslušný vedoucí vydal až v únoru 2021, tj. poté, co žalobci požádali o doplacení služebního příjmu. To by samo o sobě nevadilo, pokud by se v řízení ukázalo, že určitý systém zastupitelnosti v praxi fungoval. To však ze spisu neplyne.
62. Závěr o zastupitelnosti správní orgány opírají zejména o skutečnost, že se jednotlivým technikům oddělení kriminalistické techniky v rámci kraje přestávky plánovaly v jinou dobu. To ale podle soudu nestačí. Svědecké výpovědi totiž v tomto případě nepotvrdily, že by takto nastavený systém zastupitelnosti skutečně fungoval. Svědek A. vypověděl, že přestávky se na daném oddělení neřešily. Policisté si udělali přestávku, jakmile na to zrovna byl čas. Podle žalovaného má výpověď svědka A. nulovou vypovídací hodnotu.
63. S tím však soud nesouhlasí. Lze předpokládat, že by jako vedoucí oddělení kriminalistické techniky měl mít dostatečný přehled o tom, jakým způsobem na jeho oddělení fungovalo čerpání přestávek. Opakovaně přitom uvedl, že se přestávky neřešily. Z toho lze podle soudu dovodit, že na daném oddělení žádný systém pro čerpání přestávek neexistoval. O možnosti, že by na místo činu mohl operační důstojník vyslat kriminalistického technika z jiného územního odboru krajského ředitelství se navíc nezmínil ani svědek K.. Ten uvedl, že místní příslušnost lze prolomit u akcí s příznakem FHQ, kterých se ale běžně kriminalističtí technici neúčastní. Správní orgány ani svědci neuvedli jediný příklad situace, ve které by místo některého ze žalobců došlo k vyslání místo činu technika z jiného územního obvodu.
64. Vzhledem k tomu, že k narušení čerpání přestávek v případě žalobců docházelo zejména kvůli tomu, že se plnění služebních úkolů započatých dříve protáhlo až do doby, ve které žalobci měli čerpat přestávku, zastoupení v této situaci navíc ani není dost dobře možné. To uznává i sám žalovaný, který ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že „že je zcestná představa, že by kriminalistický technik v průběhu provádění ohledání místa činu skončil a „předal“ provádění úkonu jinému kriminalistickému technikovi. Vzhledem k povaze a charakteru ohledání místa činu a jiných kriminalistickotechnických činností nezbyvá než takový postup označit za neefektivní.“

65. Soud rozumí, že by s ohledem na množství nápadů věcí kriminalistickým technikům na kroměřížském územním odboru bylo nevhodné, aby se zajistil výkon služby současně dvou kriminalistických techniků za účelem jejich vzájemné zastupitelnosti. Z výše citované judikatury však plyne, že pokud se má být výkon služby podřadit pod režim § 60 odst. 2 zákona o služebním poměru, pak je nezbytné, aby i na malém oddělení s nízkým nápadem činnosti během přestávek nějakým způsobem fungovala zastupitelnost policistů konajících nepřetržitou službu. V opačném případě se musí se policistovi proplácet celá doba služby. Nemožnost zajistit faktickou zastupitelnost nelze kompenzovat tím, že se konkrétní případy přerušení naplánované přestávky vždy jen dodatečně proplatí jako služba přesčas (srov. body 24, 25 a 28 výše citovaného rozsudku č. j. 8 As 257/2018-44).
66. S ohledem na skutečnost, že nebylo možné zajistit předvídatelné a konkrétní zastoupení příslušníků oddělení kriminalistické techniky, žalobci vykonávali službu, kterou fakticky nebylo možné přerušit ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru.
67. Pro úplnost soud dodává, že pokud jde o rozhodné období pro posouzení nároku na vyplacení služebního příjmu, žalovaný má pravdu, že doplatek služebního příjmu není pravidelnou dávkou, kterou lze přiznat do budoucna. Žalovaný proto mohl posuzovat oprávněnost nároku pouze do doby podání žádosti o doplacení služebního příjmu. V případě žalobce a) tedy do 6. 1. 2021.

V. Závěr a náklady řízení

68. Na základě výše uvedených úvah shledal soud žalobu důvodnou. Proto zrušil soud napadené rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). V něm bude žalovaného vázat právní názor soudu (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).
69. S ohledem na charakter služebních povinností a faktickou nemožnost zajistit zastupitelnost žalobci běžně nemohli výkon své služby přerušit a plnohodnotně čerpat přestávky na jídlo a odpočinek. Za této situace se jejich služba měla považovat za nepřerušitelnou ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o služebním poměru.
70. Žalobci byli ve věci úspěšní, proto jim vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního). Výrokem II. tohoto rozsudku soud uložil žalovanému povinnost uhradit jim do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 18 729 Kč.
71. Tato částka se skládá ze soudních poplatků ve výši 6 000 Kč a dále z částky 9 920 Kč za dva úkony právní služby původní právní zástupkyně žalobců pro každého ze dvou žalobců – příprava a převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] – snížené při zastupování dvou nebo více osob o 20 % za každou takto zastupovanou osobu (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu). Tarifní hodnota úkonu činí 50 000 Kč [podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna za jeden úkon právní pomoci snížená o 20 % proto činí 2 480 Kč. K částce 9 920 Kč třeba dále připočíst paušální náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby 300 Kč (podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu) a DPH ve výši 2 209 Kč, které je současný právní zástupce žalobců plátcem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. prosince 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu